

1 Mosebok 1:26-27

*“Gud sade: ‘**Låt oss göra** människor till vår avbild, till att vara lika oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräddjur som rör sig på jorden.’ Och **Gud skapade** människan till sin avbild, till Guds avbild **skapade han** henne, till man och kvinna **skapade han** dem.”*

Här har vi en annan text kristna gärna hänvisar till som belägg för treenighetsläran. Eftersom det står “*låt oss göra*” innebär det att fler än en deltog i detta beslut. Men vilka syftar “oss” på här? I en judisk *midrash*¹ hittar vi en intressant förståelse av denna text:

*“When Moses wrote the Torah and came to this verse (let **us** make), which is in the plural and implies that there is more than one Creator, he said: ‘Sovereign of the Universe! Why do You thus furnish a pretext for heretics to maintain that there is a plurality of divinities?’ ‘Write!’ God replied. ‘Whoever wishes to err will err ... Instead, let them learn from their Creator Who created all, yet when He came to create Man **He took counsel with the ministering angels.**’”²*

Även Rashi (1040-1105 e.kr.), en av de mest ansedda rabbinerna någonsin inom judendomen, hade samma förståelse av orden “*låt oss göra*”:

“From here we learn the humility of the Holy One, blessed be He. Since man was created in the likeness of the angels, and they would envy him, He consulted them ... He took counsel with His heavenly household. He said to them, ‘Among the heavenly beings, there are some in My likeness. If there are none in My likeness among the earthly beings, there will be envy among the creatures of the Creation.’ - [from Tanchuma, Shemoth 18; Gen. Rabbah 8:11, 14:13] Let us make man. Even though they [the angels] did not assist Him in His creation, and there is an opportunity for the heretics to rebel (to misconstrue the plural as a basis for their heresies), Scripture did not hesitate to teach proper conduct and the trait of humility, that a great person should consult with and receive permission from a smaller one.”³

Enligt dessa två judiska kommentarer konsulterade den evige Guden sina änglar innan Han skapade den första människan. Att en sådan förståelse inte är begränsad till enbart judisk tradition ser vi även i *The Oxford Bible Commentary*:

*“The most probable explanation of the second point is that **the plural is used to denote the court of heavenly beings** who exist to do god’s bidding.”⁴*

¹ En *midrash* är en tolkning av Skrifterna som går djupare än den mer bokstavliga. Man strävar efter andemeningen bakom texterna, vilket många gånger sker med hjälp av bildspråk.

² R. Scherman, Nosson. *The Chumash - The Stone Edition*. Mesorah Publications, ltd. 1994 (s. 8).

³ http://www.chabad.org/parshah/rashi/default_cdo/aid/7781/jewish/Bereishit.htm 2009-12-03

⁴ Barton, John & Muddiman, John. *The Oxford Bible Commentary*. Oxford University Press, 2007 (s. 43).

Går vi sedan vidare till vers 27 i texten för ämnet ser vi att det hebreiska verbet "skapade" står i singular, vilket betyder att endast *en* genomförde det skapande arbetet. Rashi fortsatte kommentaren ovan med att förklara detta:

"The refutation to the heretics is written alongside it [i. e., in the following verse:] 'And God created (אֱלֹהִים יָרָא), 'and it does not say, 'and they created.'"

Låt oss se på två texter i Bibeln som på samma sätt visar hur Gud vid vissa tillfällen konsulterade himmelska varelser. Den första hittar vi i Jesaja bok där profeten fick se den evige Guden (Fadern) sitta på en hög och upphöjd tron, med en mantel som uppfyllde templet. Efter att en av seraferna tagit bort Jesajas missgärning sade Gud till honom: "*Vem skall **jag** sända och vem vill vara **vår** budbärare?*" Då sade jag: "*Här är jag, sänd mig!*"⁵

När vi läser denna händelse framgår det att den evige Guden och en icke angiven mängd seraffer var närvarande. Därför är det inte orimligt att det var just dessa seraffer som "vår" syftar på i satsen "*vem vill vara **vår** budbärare*". Om någon vill göra gällande att Messias måste ha varit en av dem, borde han då inte likt seraferna funnits med någonstans i texten? Lägg även märke till att Gud, precis innan Han ställde denna fråga, faktiskt ställde en annan fråga: "*Vem skall **jag** sända*". Han frågade inte: "*Vem skall **vi** sända*". Gud, Fadern var därmed ensam om att sända ut Jesaja, men ändå valde Han att först konsultera sina seraffer. Kanske var det just dessa seraffer Gud konsulterade i 1 Mosebok 1:26. Även i den andra texten ser vi tydligt hur Gud konsulterade sin himmelska härskara innan Han genomförde sin planering:

"Mika sade: 'Hör alltså HERRENS ord: Jag såg HERREN sitta på sin tron och himlens hela härskara stod hos honom på hans högra sida och på hans vänstra. Och HERREN sade: Vem vill locka Ahab att dra upp mot Ramot i Gilead, så att han stupar där? Den ene sade si och den andre så. Då kom en ande fram och ställde sig inför HERREN och sade: Jag skall locka honom till det. HERREN frågade honom: Hur då? Han svarade: Jag skall gå ut och bli en lögnens ande i alla hans profeters mun. Då sade HERREN: Försök locka honom till det, och du skall också lyckas. Gå ut och gör så!'"⁶

Genom hela Bibeln hittar vi tusentals personliga pronomen för Gud och i så gott som alla fall står de i singular; "jag", "mig", "min", "han", "honom", "hans" etc. Att ett personligt pronomen för Gud står i pluralis, likt här i 1 Mosebok 1:26, är högst ovanligt. Men trots denna pluralform förstår vi ändå utifrån Jesu egna ord att det endast var Gud, Fadern som stod för det skapande arbetet i begynnelsen (se även 1 Mosebok 1:1):

*"Från skapelsens början gjorde **Gud** dem till man och kvinna. Därför skall en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött. Så är de inte längre två, utan ett kött."*⁷

När Jesus uttalade dessa ord gjorde han inte minsta antydning om att han själv skulle ha varit involverad i detta skapelsearbete. Inte heller framgår det av sammanhanget att Jesus på något sätt gjorde anspråk på att vara den Guden.

⁵ Jes. 6:1-2, 8

⁶ 1 Kung. 22:19-22

⁷ Mark. 10:6-7